

AN
FRAU BARONIN
COSIMA VON BÜLOW
(GEBORENE LISZT.)

Das, was man den »geistigen Beweggrund« der folgenden Komposition nennen könnte, ist aus einer der rührendsten Episoden des Lebens des heiligen Franziskus von Assisi entnommen, die mit unnachahmlicher naiver Grazie in den *Fioretti di San Francesco* erzählt wird, einem kleinen Buch, das zu einem klassischen der italienischen Sprache geworden ist. Mein Mangel an Geschicklichkeit, und vielleicht auch die engen Grenzen musikalischer Ausdrucksfähigkeit in einem Werk von nur kleinem Umfange, einem Instrument angepaßt, das wie das Klavier so sehr der verschiedenartigen Akzente und Klangfarben ermangelt, haben mich gezwungen, mich einzuschränken und um vieles das wunderbare Übermaß des Textes der »Predigt vor den kleinen Vögeln« zu vermindern.

Ich flehe den »ruhmreichen armen Diener Christi« (»Il glorioso poverello di Christo«) an, es mir zu verzeihen, ihn dadurch noch ärmer gemacht zu haben.

Es folgt nun der Text aus den »*Fioretti*«.

ÜBERSETZUNG.

. Immer noch in derselben Begeisterung, erhob er seine Augen und sah die Bäume an der Seite der Straße mit einer unzählbaren Menge von Vögeln bedeckt, was ihn überraschte. »Erwartet mich auf dem Wege,« sagte er zu seinen Begleitern, »während ich meinen kleinen Brüdern, den Vögeln, predigen werde.« Dann ging er auf das Feld und wendete sich zuerst an die Vögel, die auf der Erde saßen; aber alsbald flatterten jene, die auf den Zweigen saßen, hernieder, und nicht einer rührte sich während der ganzen Predigt vom Fleck: sie erwarteten den Segen des Heiligen, um dann hinwegzufiegen. Nach dem, was später Bruder Matteo dem Bruder Jacob von Massa erzählte, ging Franziskus zwischen den Vögeln umher, die er mit seiner Tunika berührt, ohne daß sie sich dadurch stören ließen. Der Inhalt der Predigt war ungefähr wie folgt:

»Meine lieben kleinen Vögel, ihr seid Gott, euerm Schöpfer, vielen Dank schuldig. Ihr müßt ihn loben zu jeder Zeit und an jedem Ort. Er hat euch erlaubt überall hinzufiegen, hat euch ein doppeltes und dreifaches Kleid geschenkt; er hat eure Gattung in der Arche Noah gerettet damit sie nicht vergehen möge; ihm verdankt ihr das Element der Luft, das er für euch bestimmt hat. Sehet: ihr säet nicht, ihr erntet nicht, und dennoch ernähret euch Gott. Er gibt euch die Flüsse und die Quellen, um euch zu trinken, er gibt euch die Berge und die Täler, um in ihnen Schutz zu suchen und hohe Bäume, um dort eure Nester zu bauen. Ihr könnt nicht spinnen, nicht nähen, und Gott kleidet euch, euch und eure Kleinen. Er liebt euch also sehr, euer Schöpfer, da er euch mit so vielen Wohltaten überhäuft. Hütet euch also sehr vor der Sünde der Undankbarkeit, meine lieben Vögelchen; richtet alle eure Gedanken darauf, beständig Gott zu loben.«

Während der gute Vater so sprach, öffneten die Vögelchen ihre Schnäbel, entfalteten ihre Flügel und beugten das Haupt bis zur Erde, durch ihre Bewegungen und ihr Gezwitscher zu erkennen gebend, daß die Predigt sie mit Freude erfüllte. Sankt Franziskus freute sich mit ihnen, war über ihre Menge erstaunt, über ihre verschiedenartige Schönheit, sowie über die Aufmerksamkeit und Zutraulichkeit dieser Vögel, und lobte in ihnen den Schöpfer. Als dann die Predigt zu Ende war, machte er über sie das Zeichen des Kreuzes und gab ihnen die Erlaubnis hinwegzuziehen. Nun erhoben sich alle diese Vögel in die Lüfte, indem sie wundersame Gesänge erschallen ließen, und gemäß dem Kreuz, das der heilige Franziskus gemacht hatte, teilten sie sich in vier Schwärme, von denen der eine seinen Flug nach Osten, der andere nach Westen, der dritte nach Süden und der vierte nach Norden nahm. Jeder Schwarm erfüllte die Lüfte mit seinem Gesange; dadurch gaben sie zu erkennen, daß, wie der heilige Franziskus, dieser Bannerträger des Kreuzes Christi, ihnen gepredigt und das Zeichen des Kreuzes gemacht hatte, dem entsprechend sie sich in den vier Himmelsrichtungen verteilt hatten, so auch die Predigt und das Kreuz Christi sich über die ganze Welt verbreiten müßte, erneuert durch den Heiligen und seine Brüder, die, wie die Vögel, hienieden nichts besaßen und ihr Leben der Vorsehung anvertrauten. (Kapitel 16. — »Petites fleurs de St. François d'Assise.« — Paris 1860.)

À MADAME LA BARONNE
COSIMA DE BÜLOW
 (NÉE LISZT.)

Ce qu'on pourrait appeler le *motif spirituel* de la composition suivante est tiré d'un des plus touchants épisodes de la vie de Saint François d'Assise, raconté avec une inimitable grâce de naïveté dans les *Fioretti di San Francesco*, petit livre devenu un des classiques de la langue italienne. Mon manque d'habileté, et peut-être aussi les bornes étroites de l'expression musicale dans une oeuvre de petite dimension, appropriée à un instrument aussi dépourvu que le piano d'accents et de sonorités variées, m'ont obligé à me restreindre et à diminuer de beaucoup la merveilleuse surabondance du texte de la »prédication aux petits oiseaux«.

J'implore le »glorieux pauvret du Christ« (»Il glorioso poverello di Cristo!«) de me pardonner de l'avoir ainsi appauvri. Voici le texte des »*Fioretti*« :

. E passando oltre con quello fervore, levò gli occhi, e vide alquanti arbori allato ala via, in su quali era quasi infinita moltitudine d'uccelli; di che san Francesco si meravigliò; e disse a' compagni: Voi m'aspetterete qui nella via, e io andrò a predicare alle mie sirocchie uccelli, e entrò nel campo, e cominciò a predicare agli uccelli ch' erano in terra; e subitamente quelli, ch' erano in sugli arbori, se ne vennero a lui, e insieme tutti quanti istettono fermi, mentre che san Francesco compì di predicare; e poi anche non si partivano, insino a tanto, ch' egli diè loro la benedizione sua. E secondo che recitò poi Frate Matteo a Frato Jacopo da Massa, andando san Francesco fra loro toccandoli colla cappa, nessun perciò si movea. La se stanza della predica di san Francesco fu questa: Sirocchie mie uccelli, voi siete molto tenute a Dio vostro Creatore, a sempre ed in ogni luogo il dovete laudare, imperocché v' ha dato libertà di volare in ogni luogo, anche v' ha dato il vestimento duplicato e triplicato; appresso, perchè siserbò il seme di voi in nell' arca di Noè, acciochè la spezie vostra non venisse meno; ancora gli sieta tenuti per lo elemento dell' aria, che egli ha diputato a voi — oltre a questo, voi non seminate, e non mietete; e Iddio vi pasce e davvi li fiumi e le fonti per vostro bere; davvi gli monti e le valli per vostro rifugio; e gli alberi alti per fare gli vostri nidi; e conciossiachè voi non sapete filare, nè cucire. Iddio vi veste, voi e vostri figlinoli: ondè molto v' ama, il vostro Creatore, poich' egli vi dà tanti benefici; e pero guardatevi, sirocchie mie, dal peccato della ingratitudine, e sempre vi studiate di lodare Iddio. Dicendo loro san Francesco queste parole, tutti quanti quelli uccelli cominciarono ad aprire i becchi, e distendere i colli, e aprire l' ali e reverentemente inchinare i capi infino in terra, e con atti e con canti dimostrare, che 'l Padre Santo dava a loro grandissimo diletto: e san Francesco con loro insieme si rallegrava e dilletteva, e meravigliasi molto di tanta moltitudine d' uccelli, e della loro bellissima varietà e della loro attenzione e familiarità: per la qual cosa egli in loro divotamente lodava il Creatore. Finalmente compiuta la predicazione, san Francesco fece loro il segno della croce; e diè loro licenza di partirsi, e allora tutti quelli uccelli si levarono in aria con meravigliosi canti; e poi secondo la croce, ch' avea fatto loro san Francesco, si dividono in quattro parti; e l' una parte volò inverso l'Oriente, e l' altra inverso l'Occidente, e l' altra inverso lo Merigione, la quarta inverso l'Aquilone, e ciascuna schiera n'andava cantando meravigliosi canti; in questo significando, che come da san Francesco Gonfaloniere della Croce di Cristo era stato a loro predicato, e sopra loro fatto il segno della croce, secondo il quale eglino si dividono in quattro parti del mondo; così la predicazione della Croce di Cristo rinnovata per san Francesco, si dovea per lui, e per li frati portare per tutto il mondo, li quali frati, a modo che gli uccelli, non possedendo nessuna cosa propria in questo mondo, alla sola providenza commettono la lor vita. (Capitolo 16. — *Fioretti di San Francesco*.)

TRADUCTION.

. Toujours sous la même inspiration, il leva les yeux et vit les arbres qui bordaient la route chargés d'une foule innombrable d'oiseaux, ce qui le surprit. Attendez moi sur la route, dit-il à ses compagnons pendant que j'irai prêcher à mes petits frères les oiseaux. Il entra dans le champ et s'adressa d'abord aux oiseaux qui étaient à terre; mais aussitôt ceux qui étaient perchés s'abattirent, et pas un ne bougea durant tout le sermon: et ils attendirent la bénédiction du saint pour s'envoler. Selon ce que raconta depuis frère Mattée à frère Jaques de Massa, saint François se promenait au milieu de ces oiseaux, les touchant de sa tunique sans qu'aucun se dérangeât. Le fond du sermon fut à peu près ceci:

»Mes bons petits oiseaux, vous êtes bien redevables à Dieu, votre créateur, que vous devez louer en tout temps et en tous lieux: il vous a permis de voler partout, vous a donné un double et triple vêtement: il a conservé dans l'arche de Noé votre espèce, afin qu'elle ne s'éteignit pas: vous lui devez l'élément de l'air qu'il vous a dévolu; voyez: vous ne semez pas, vous ne récoltez pas; cependant Dieu vous nourrit; il vous donne les rivières et les fontaines pour vous abreuver; il vous donne les monts et les vallées pour vous abriter, des arbres élevés pour faire vos nids; vous ne savez ni filer, ni coudre, et Dieu vous vête, vous et vos petits. Il vous aime donc bien, votre Créateur, puisqu'il vous comble de tant de bienfaits. Gardez vous donc bien du péché d'ingratitude, mes bons petits oiseaux; mettez tous vos soins à louer toujours Dieu.«

Pendant que le bon père parlait ainsi, les petits oiseaux ouvraient leur bec, déployaient leurs ailes, et courbaient la tête jusqu'à terre, faisant signe par leurs gestes et leur ramages que le sermon les comblait de joie. Saint François se réjouissait avec eux, s'étonnait du nombre, de la belle variété, de l'attention et de la familiarité de ces oiseaux, et louait en eux le créateur. Enfin, le sermon fini, il leur fit le signe de la croix et leur donna permission de partir. Alors tous ces oiseaux s'élevèrent dans les airs en faisant entendre des chants merveilleux, et selon la croix qu'avait faite saint François, se séparèrent en quatre bandes, dont l'une prit son vol vers l'orient, l'autre vers l'occident, la troisième vers le midi et la dernière vers le nord. Chaque bande remplissait les airs de ses chants, donnant à entendre par là que, comme saint François, ce Gonfalonier de la croix du Christ, leur avait prêché et fait le signe de la croix, selon lequel ils s'étaient dirigés vers les quatre parties du monde, ainsi la prédication de la croix du Christ devait s'étendre sur le monde entier, renouvelée par le saint et ses frères qui, à l'instar des oiseaux, ne possédant rien ici-bas confient leur vie à la providence. (Chapitre 16 — »Petites fleurs de St. François d'Assise.« — Paris 1860.)

A MADAME LA BARONNE
COSIMA DE BÜLOW
 (NÉE LISZT)

That which might be called the "spiritual motive" of the following composition, is drawn from one of the most touching episodes of the life of St. Francis of Assisi, which is told with the inimitable grace of simplicity in the *Fioretti di San Francesco*, a little book which has become a classic in the Italian language. My want of facility, and perhaps also the narrow limits of musical expression possible in a little work of small dimensions, assigned to an instrument so lacking in variety of accents and tone-colour as the piano, have obliged me to restrain myself, and to greatly diminish the wonderful profusion of the text of the "Sermon to the little birds".

I implore the "glorious poor servant of Christ" ("Il glorioso poverello di Cristo") to pardon me for having thus impoverished him.

The following is the text of the "*Fioretti*".

TRANSLATION.

..... and still in the same fervour of soul, he lifted up his eyes and saw the trees which stood by the wayside, filled with a countless number of birds; at which St. Francis wondered, and said to his companions: "Wait a little for me in the road, and I will go and preach to my little brothers, the birds". And he went into the field, and began to preach to the birds that were on the ground; and forthwith those which were in the trees came around him, and not one moved during the whole sermon; nor would they fly away until the Saint had given them his blessing.

According to what Brother Matteo afterwards related to Brother James of Massa, St. Francis went among them, touching them with his cloak, and none of them moved. The substance of the sermon was this: "My dear little birds, you are much beholden to God your Creator, and at all times and in all places you ought to praise him; he has given you liberty to fly about everywhere, and has given you double and triple raiment; know also, that he preserved your race in the ark of Noah, that your species might not perish; you are beholden to him for the element of air, which he has appointed for you; and also for this, that you sow not, neither do you reap, but God feeds you; he gives you the rivers and the fountains for your drink, he gives you the mountains and the valleys for your refuge, and the tall trees in which to build your nests. And since you know neither how to spin nor to sew, God clothes you, you and your young ones. Wherefore your Creator loves you greatly, since he has bestowed on you so many benefits. Therefore, beware, my little birds, of the sin of ingratitude, and study always to please God."

While the holy Father thus spoke to them, the little birds opened their beaks, and stretched out their necks, and, spreading their wings, all reverently bowed their heads to the earth, and by their acts and their songs, showed that the sermon filled them with great joy. And St. Francis rejoiced and was glad with them, and marvelled much at such a multitude of birds, at their beautiful variety, and their attention, and their familiarity, for all of which he devoutly praised their Creator in them. Finally, the sermon being finished, St. Francis made the sign of the cross over them, and gave them permission to depart. Thereupon all the birds rose into the air, with wonderful songs. And according to the sign of the cross, which St. Francis had made over them, they divided themselves into four parts; and the one part flew towards the east, and another towards the west, and the third towards the south, and the last towards the north; and each of the four parts went their way, singing wonderful songs, signifying by this, that as St. Francis, the Standard-bearer of the Cross of Christ, had preached to them, and had made the sign of the cross over them, according to which they had separated themselves, going to the four parts of the world, so the preaching of the Cross of Christ, renewed by St. Francis, should be carried by him, and by his Brothers to the whole world; and that, like the birds, these Brothers, possessing nothing of their own in this world, should commit their lives solely to the Providence of God. (Chapter 16. *Fioretti di San Francesco*.)

BÜLOW BÁRÓNÉNAK SZÜL. LISZT COSIMÁNAK.

A következő mű szellemi indítéka Assisi szent Ferenc életének egyik legmeghatóbb epizódja. Egy kis könyv, a *Fioretti di San Francesco*, amely az olasz nyelvnek egy klasszikus okmánya, mondja el nekünk ezt a részletet a naivitás utánozhatatlan gráciájával. Ügyességi hiányaim, a zenei kifejező képesség határai, amelyeket a kompozíció kis mérete még szűkebbre vont, a zongora sajátos nyelve, amely nem ölel fel bizonyos hangsúlyokat és színeket: mindezek a körülmények arra szorítottak, hogy zeném szerényebb területen mozogjon és a »kis madarak előtti prédikáció« szövegének túlon túl való csodálatos bőségét leszállítsam.

Könyörgök Krisztus dicsőséges szegény szolgájához (»Il glorioso poverello di Cristo«), bocsásson meg, amiért miattam még szegényebb lett.

Itt következik a »*Fioretti*«-ből vett szöveg.

FORDÍTÁS.

... Még mindig ugyanazzal az ihlettel, amely idáig betöltötte lelkét, fölnevezett az út mentén lévő fákra és meg volt lepve, amikor az ágakon a madarak megszámlálhatatlan tömegét látta. És így szólt kísérőihez: »Várjatok meg az úton, én prédikációt mondok kis testvéreimnek, a madaraknak.« Azután a mezőre ment és először azokhoz a madarakhoz fordult, amelyek a földön ültek, nemsokára azonban a fákról is odaröpült a többi és mialatt szónokolt, egyik sem mozdult a helyéről: megvárták, amíg a szent rájuk adta áldását, utána elröpültek. Később Máté testvér úgy mondta el massa-i Jakab testvérnek, hogy szent Ferenc a madarak közt sétált, tunikája hozzájuk ért, de ez nem zavarta őket. Beszéde körülbelül így szólt:

»Kedves kis madaraim, ti sokat köszöntök Istennek, aki teremtett. Dicsérjétek Őt minden időben és helyen. Ő engedte meg, hogy mindenfelé röpüljétek, kétszeres és háromszoros ruhát ajándékozott nektek; annak a fajnak, melyhez tartoztok, Ő adott menedéket Noe bárkájában, hogy ki ne vesszen; Ő illeti hála a levegőért, azért az elemért, melyet nektek szánt. Lássátok: a madár nem vet és nem arat és mégis táplálja az Úr. Ő adja a folyókat és forrásokat, hogy igyatok belőlük, a hegyeket és völgyeket, hogy menekülhessetek oda, a magas fákat, hogy fészket rakhassatok köztük. Fenni nem tudtok, varrni nem tudtok, de Isten öltözteti a madarat és a madárfiókot. Aki teremtett, nagyon szeret, ha annyi jótettel halmoz el. Tehát óvakodjatok nagyon, kedves madaraim, a hálátlanság bünétől; minden gondolatotok irányuljon arra, hogy Istent örökké dicsérjétek.«

Mialatt a jó atya így beszélt, a madarak csőre megnyílt, szárnyuk kinyult és fejük lehajlott a földre; mozdulatuk és csicsérgésük jelezte, hogy a prédikáció örömet szerzett nekik. Szent Ferenc gyönyörködött bennük, bámulta, hogy mily nagy tömegben vannak, mily sokfélék, mily figyelmesek és bizalmasak, és dicsérte bennük a Teremtőt. Mikor a beszédnek vége volt, leírta fölöttük a kereszt jelét és megengedte, hogy távozzanak. A madarak pedig felszöktek a levegőbe, csodálatos énekekbe kezdtek és miként szent Ferenc a keresztet vetette, úgy oszlottak négy rajra, az első kelet, a második nyugat, a harmadik dél, a negyedik észak felé röpült. Mindegyik csoport betöltötte énekével a levegőt, hirdetvén, hogy miként ők szétszéledtek — híven szent Ferencnek, Krisztus keresztje zászlósának, szavaihoz és a kereszt jeléhez — a négy égi táj felé, úgy kell a Krisztus keresztjéről szóló prédikációnak elterjednie az egész világon, folyton megújulva szent Ferenc és testvérei ajkán, akiknek hasonlóan a madarakhoz nincs semmijük itt lenni a földön és akiknek élete csak a gondviselésre van bízva. (»*Fioretti di San Francesco*« — 16. fejezet.)

Die Vogelpredigt des Heiligen Franziskus von Assisi

St. François d'Assise.
La prédication aux oiseaux.

St Francis of Assisi.
The Sermon to the Birds.

Assisii Szt. Ferenc. Szentbeszéd a madarakhoz.

Franz Liszt.
(Komponiert 1863.)

Allegretto.

p

8.....: 8.....: 8.....: 8.....: 8.....: 8.....: *tr*
213 1313

8.....: 5 1 3 1 3 1. 5 1 3 1 3 1

8.....: 2 3 4 1 3 1 3 2 4 1 3 2 4 1 3

p

* *tr*

8.....: 8.....: 8.....: 8.....: 8.....: *tr*
213 1313

8.....
1 3 1 3 1

8.....
2 3 4 1 3 1 3 2 4 1 3 2 4 1 3
p
Ad

8..... 8..... 8..... 8..... 8..... 8..... 8..... 8.....

8..... 8..... 8..... 8..... 8..... 8..... 8..... 8.....

p dolce

The first system of music consists of two staves. The upper staff features a melodic line with a series of sixteenth-note runs, starting with a fermata on the first measure and ending with a fermata on the sixteenth measure. The lower staff provides a harmonic accompaniment with chords and single notes.

The second system continues the piece. It includes the instruction *dolce graziosamente* and *ten.* above the upper staff. The upper staff has a melodic line with a fermata on the 17th measure and a triplet of sixteenth notes on the 28th measure. The lower staff has a bass line with a triplet of eighth notes on the 28th measure. The instruction *2da. una corda* is written below the lower staff.

The third system continues the melodic and harmonic development. The upper staff has a melodic line with a fermata on the 33rd measure and a triplet of sixteenth notes on the 45th measure. The lower staff has a bass line with a triplet of eighth notes on the 45th measure.

The fourth system continues the piece. The upper staff has a melodic line with a fermata on the 49th measure and a triplet of sixteenth notes on the 61st measure. The lower staff has a bass line with a triplet of eighth notes on the 61st measure.

The fifth system concludes the piece. The upper staff has a melodic line with a fermata on the 65th measure. The lower staff has a bass line with a triplet of eighth notes on the 65th measure. The instruction *2me clavier 8 pieds (pp)* is written below the lower staff, followed by an asterisk.

ten.

Ped.

Ped.

Ped. 2me clavier *

4
2 1 2 1

sempre dolce

Ped.

*

un poco espressivo

Ped. *dim.* *

Ped. *

Ped.

8.....

Ped. *dim. smorzando* *

Ped. 1 2 1 2 1 *

First system of musical notation. It consists of two staves. The upper staff has a treble clef and a key signature of two sharps (F# and C#). It features a melodic line with slurs and fingerings (4, 2, 2, 4, 2). The lower staff has a bass clef and a key signature of two sharps. It features a rhythmic accompaniment with slurs and fingerings (8, 3). The system ends with a double bar line and three asterisks (*).

Second system of musical notation. It consists of two staves. The upper staff has a treble clef and a key signature of two sharps. It features a melodic line with slurs and fingerings (2, 1, 3, 1, 2, 1, 5, 2, 1, 2, 3, 2, 4, 3, 1, 2, 4, 2). The lower staff has a bass clef and a key signature of two sharps. It features a rhythmic accompaniment with slurs and fingerings (2, 4, 2). The system is marked *leggiere* and includes the instruction *2me clavier*.

Third system of musical notation. It consists of two staves. The upper staff has a treble clef and a key signature of two sharps. It features a melodic line with slurs and fingerings (5, 2, 4, 2). The lower staff has a bass clef and a key signature of two sharps. It features a rhythmic accompaniment with slurs and fingerings (8, 3). The system is marked *espressivo* and includes the instruction *2me clavier*.

Fourth system of musical notation. It consists of two staves. The upper staff has a treble clef and a key signature of two sharps. It features a melodic line with slurs and fingerings (4, 5, 4, 5, 4, 5). The lower staff has a bass clef and a key signature of two sharps. It features a rhythmic accompaniment with slurs and fingerings (1, 2, 1, 2, 1, 2, 1). The system is marked *p* and includes the instruction *2me clavier*.

Fifth system of musical notation. It consists of two staves. The upper staff has a treble clef and a key signature of two sharps. It features a melodic line with slurs and fingerings (4, 5, 4, 5, 4, 5). The lower staff has a bass clef and a key signature of two sharps. It features a rhythmic accompaniment with slurs and fingerings (1, 2, 1, 2, 1, 2, 1). The system is marked *cresc.* and includes the instruction *2me clavier*.

The musical score consists of seven systems of two staves each. The first system is marked *pp leggierissimo* and includes a *Red.* marking. The second system features a *Red.* marking and a *pp* dynamic. The third system is marked *pp* and includes a *Red.* marking. The fourth system is marked *pp* and includes a *Red.* marking. The fifth system includes a *pp* dynamic and a *Red.* marking. The sixth system includes a *pp* dynamic, a *Red.* marking, and a *pp* dynamic. The seventh system includes a *pp* dynamic, a *ritardando* marking, and a *Red.* marking. The score also includes various performance markings such as *p*, *flebile Red.*, and *dimin.*, along with asterisks and *Red.* markings.

solenne *ten.* *ten.* *ten.* *ten.* *maestoso assai*

mf *ten* *ten.* *cresc. molto* *ff*

Red *tre corde* *Red* *** *Red* ***

ff *ff* *rinforz.* *ff*

Red *** *Red* *** *Red* *** *Red* *** *Red* ***

marcato

poco a poco ritenuto molto e smorzando

pp

una corda

Red *** *Red* *** *Red* *** *Red* ***

ppp *dolcissimo*

Red *sempre una corda* *Red* ***

Red *dolcissimo leggero e non agitato*

Red *Red* *** *Red* ***

8.....

Rea

*

8.....

un poco cresc.

Rea

* Rea

* Rea

*

8.....

7

8.....

p leggerissimo

8.....

7

8.....

pp
un poco marcato ed espressivo

* * *

8.....

pp
leggero e dolcissimo

* * *

8.....

pp

* * *

8.....

pp

* * *

8.....

pp
leggero e dolcissimo

* * *

8.....
poco a poco cresc. - - -
Rea
tre corde
* Rea *

8.....
accelerando
Rea
marcatissimo
ff

8.....
sf
ten. 8.....
ff ten. p
Rea

8.....
cresc. molto
marcatissimo
ff
sf
ten. 8.....
ff ten. p
Rea

8.....
cresc. molto
marcatissimo
ff

larga
p dolce
una corda

This system contains the first two staves of music. The upper staff begins with a whole note rest, followed by a melodic line. The lower staff starts with a bass clef, a key signature of one flat, and a whole note chord of C2 and G2, marked 'una corda'. The system concludes with a dynamic marking of 'p dolce' and a fermata over a whole note chord.

8.....
smorzando

This system contains the third and fourth staves. The upper staff features a melodic line with a fermata. The lower staff has a bass clef and a key signature of two sharps. The system ends with a dynamic marking of 'smorzando' and a fermata over a whole note chord.

rall. e perdendosi
dolcissimo
p dolce

This system contains the fifth and sixth staves. The upper staff has a melodic line with a fermata. The lower staff has a bass clef and a key signature of two sharps. The system concludes with a dynamic marking of 'p dolce' and a fermata over a whole note chord.

4 2 1 2 1 2 1
pp

This system contains the seventh and eighth staves. The upper staff features a complex rhythmic pattern with fingerings 4 2 1 2 1 2 1. The lower staff has a bass clef and a key signature of two sharps. The system ends with a dynamic marking of 'pp' and a fermata over a whole note chord.

8.....
p dolce

This system contains the ninth and tenth staves. The upper staff has a melodic line with a fermata. The lower staff has a bass clef and a key signature of two sharps. The system concludes with a dynamic marking of 'p dolce' and a fermata over a whole note chord.

The musical score consists of six systems of two staves each. The key signature is three sharps (F#, C#, G#). The first system includes a fingering sequence '1 2 1 2 1 2 1' above the right-hand staff. The second system features the instruction 'sempre più p' between the staves. The third system has a 'ppp' dynamic marking at the beginning of the right-hand staff. The score is annotated with '8' and '4' above the staves, and 'Rea' and '*' below the staves. The piece concludes with a fermata over the final notes of both hands.